

ปฐมบท

ผมกำลังจะพาคุณผู้อ่านออก**เดินป่า**ไปด้วยกันครับ ป่าดงดิบอันยิ่งใหญ่ และเต็มไปด้วยภัยอันตรายที่เป็นเส้นทางที่พรวดใหญ่ **รพินทร์ ไพรวลัย** เป็น**ผู้นำ** ให้คณะเดินทางของ**หม่อมราชวงศ์เชษฐา วราฤทธิ์** มุ่งหน้าไปสู่ “ถนนแห่งพระคิระเหนือถันพระอุมาทางด้านซ้าย” เพื่อตามหา**เพชรพระอุมา** อันลือชื่อ ซึ่งได้ถูกจารึกเอาไว้เป็นตำนานบนแผ่นดินสยามว่า นี่คือหนังสือแห่งการเดินทางผจญภัยที่มีความยาวมากที่สุด มีความสนุกเร้าใจมากที่สุด พร้อมๆ กับเป็นหนังสือที่ฝังแน่นอยู่ในวิญญาณของนักอ่านคนไทยมานานนับหลาย ทศวรรษด้วยกัน

บนกล่อ่งไม้รูปบ้านซึ่งเป็นที่เก็บสะสมหนังสือ**เพชรพระอุมา** ทั้ง 48 เล่ม ที่ผมมีอยู่นั้น ลายเซ็นของ**คุณพนมเทียน**ยังคงปรากฏเด่นชัดอยู่บนหลังคาบ้าน (กล่อ่งไม้) จวบจนถึงทุกวันนี้ ผมยังจำได้ดีถึงตอนที่ท่านหัวเราะก่อนที่จะจรดปากกาลงไปในตอนที่ผมเดินไปขอให้ท่านช่วยเซ็นชื่อให้ และนั่นคือครั้งแรกที่ผมได้สัมผัสกับ**เพชรพระอุมา** นวนิยายที่ถือว่าเป็นตำนานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่งของแผ่นดิน

ท่ามกลางความสนุกสนาน ตื่นเต้น และเร้าใจของนวนิยายเรื่องนี้ ผมได้มองเห็นศาสตร์แห่งการบริหารและศาสตร์แห่งความเป็นผู้นำที่**พนมเทียน** ได้แฝงเร้นเอาไว้ตลอดเส้นทางสุดมหัศจรรย์ในหนังสือเล่มนี้ เมื่อ **ม.ร.ว.เชษฐา** ได้ก่อตั้งคณะเดินทางขึ้นมา สิ่งที่ผมมองเห็นนั้น มันไม่ได้แตกต่างกันเลยครับ

กับการก่อตั้งบริษัทหรือห้างร้านสมาคมขึ้นมาสักแห่งหนึ่ง

คณะผู้ก่อการหรือผู้ถือหุ้น อันประกอบด้วยตัวคุณชายใหญ่แห่งบ้าน วราฤทธิ์เอง น้องสาวแสนสวยและเก่งกล้านามว่า **หม่อมราชวงศ์ดาริน วราฤทธิ์** และนายพันตรีอดีตทหารปืนใหญ่ **ไชยยนต์ อนันตรัย** ได้ร่วมกันจัดตั้งคณะ เดินป่าขึ้นมาพร้อมกับกำหนดวิสัยทัศน์ (vision) เอาไว้ว่า *จะมุ่งหน้าเดินทางไปจนถึงมรกดนคร* แล้วเริ่มต้นทำการคัดเลือก (recruit) พนักงานเข้ามา ร่วมงานด้วย โดยมี **รพินทร์ ไพรวลัย** ถูกวางตัวเอาไว้ให้เป็นพรานนำทาง ซึ่งก็คือผู้นำนั่นเอง

การที่**รพินทร์ ไพรวลัย**ถูกวางตัวเอาไว้เป็นผู้นำ คือจุดสำคัญของศาสตร์ แห่งการบริหารงานครับ แม้ว่า**เชษฐา**จะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ เป็นเจ้าของคณะ เดินทาง (บริษัท) ก็จริงอยู่ แต่ทั้งหมดนั้นกำลังจะเดินทางเข้าป่า กำลังจะไป ผจญภัยในเส้นทางที่ไม่รู้จัก ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งไม่แตกต่าง อะไรเลยกับการเปิดบริษัทขึ้นมาเพื่อประกอบกิจการอะไรสักอย่างที่เรา ยังไม่เคยมีประสบการณ์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องค้นหาผู้รู้ ผู้ที่มี ประสบการณ์ มาร่วมงาน มาชี้แนะ หรือมาเป็นผู้นำทางให้แก่เรา นี่คือการปะ แห่งการบริหารงานอันสุดยอด ที่ผมค้นพบว่า**พนมเทียน**ได้แฝงเร้นเอาไว้ใน นวนิยายเรื่องนี้นั่นเอง

นวนิยายเดินป่าผจญภัยที่ยิ่งใหญ่เรื่องนี้ ได้แฝงคติของการดำเนินการ ทางธุรกิจเอาไว้ได้อย่างแยบยล ดังจะเห็นได้จากการกำหนดพันธกิจ (mission) ของ **ม.ร.ว.เชษฐา วราฤทธิ์** ที่มีต่อคณะผู้ถือหุ้นคือพี่น้องทั้งสามคนเอาไว้ว่า จะค้นหาและพา **หม่อมราชวงศ์อนุชา วราฤทธิ์** กลับคืนมาให้จงได้ หรือหาก ก็ขอให้พบหลักฐานที่ชัดเจนว่า น้องชายคนกลางแห่งตระกูลได้จบสิ้นชีวิตลงไปแล้วอย่างแท้จริง ภารกิจของคณะเดินป่าคณะนี้จึงจะถือว่าจบสิ้นลง ในขณะที่เดียวกัน ก็กำหนดพันธกิจสำหรับเหล่าพนักงานทุกคนเอาไว้ด้วยว่าจะพาชีวิต ของทุกคนรอดกลับมาให้ได้อย่างปลอดภัย

การกำหนดพันธกิจที่มีต่อผู้ถือหุ้น พันธกิจที่มีต่อเหล่าพนักงาน หรือ พันธกิจที่มีต่อผู้มีส่วนร่วมอื่นๆ เช่น ลูกค้า สังคม ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นหลัก ในการดำเนินธุรกิจทั้งสิ้นครับ พันธกิจที่วางเอาไว้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ได้ กำหนดเอาไว้แล้วเป็นอย่างดี

ไม่ว่าเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจจะเป็นอะไรก็ตามที่ดีแสนดี เช่น การไปให้ถึง “มรกดนคร” (ความสำเร็จขององค์กร) เพื่อตามหา “เพชรพระอุมา” (ผลกำไร, ชื่อเสียง) อันล้ำค่าในตำนานให้พบ และแม้ว่าเราจะมีสายทาง “มังมหานรธา” (แผนกลยุทธ์, โมเดลธุรกิจ) อยู่ในมือแล้วก็ตาม แต่เราก็ ไม่มีทางหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดีเสมอไป ความท้าทายต่างๆ ยังคงถาโถมเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ทั้งจากสิ่งที่รู้อยู่แล้วล่วงหน้า เช่น **ไอ้แหวง** หรือ **ไอ้กุด** สัตว์ร้ายสุดๆ แห่งพงไพรที่พรานทุกคนต่างหวาดกลัว และสิ่งที่เรายังคาดคิดไม่ถึง เช่น **มนตรัย** เราจึงจำเป็นต้องเตรียมปืน (balanced scorecard, six sigma และอื่นๆ) และสรรพอาวุธต่างๆ เอาไว้ให้พร้อม รวมไปถึงหยูกยา (team building, CSR และอื่นๆ) เท่าที่คิดว่ามีความจำเป็น และไม่ทำให้หีบห่อสัมภาระของลูกหาบ (ลูกน้อง, พนักงาน) ของเรานหนักมากจนเกินไป

ผมได้พยายามสกัดเนื้อหา “ศาสตร์แห่งผู้นำ” ออกมาจากนวนิยายเล่มนี้ โดยยึดเอาเนื้อหาจากภาคแรกก่อนเป็นสำคัญ ซึ่งคุณผู้อ่านที่เคยได้สัมผัสกับ นวนิยายเรื่องนี้มาก่อน จะสามารถตระหนักได้ดีว่า *เพชรพระอุมา* ภาคสมบูรณ์ ที่มีเนื้อหาเข้มข้นไม่แพ้ภาคแรก ด้วยภารกิจท้าทายที่ที่คุณชายใหญ่แห่ง บ้านวรฤทธิ์ต้องรวบรวมคณะเดินทางกลับเข้าสู่เส้นทางมรณะอีกครั้งนั้น มันสนุกสนานมากขนาดไหน ที่ผมอยากจะบอกกับคุณผู้อ่านเอาไว้ตรงนี้ก่อน ก็คือ ไม่ต้องกังวลไปครับ หนังสือ *ศาสตร์แห่งผู้นำ* เล่มนี้ จะมีเนื้อหาจาก *เพชรพระอุมา* ภาคสมบูรณ์เข้ามาประกอบไปด้วยอย่างแน่นอน...ภายในไม่ช้า

เพียงแต่ว่า เฉพาะเนื้อหาจากภาคแรกนั้น ผมก็สามารถสกัดคุณลักษณะ

ที่สำคัญของการเป็นผู้นำที่ดีในแบบไทยๆ เราออกมาได้เป็น 7 หมวดใหญ่แล้ว ซึ่งแต่ละหมวดมีเนื้อหาย่อยลงไปอีกในตัวของมันเอง และในปัจจุบันบทที่ปิดท้ายหนังสือเล่มนี้ ผมก็ได้สรุปรวบรวมข้อคิดหรือคติธรรมที่ดีๆ เอาไว้ให้คุณผู้อ่านได้เลือกยัดถือเอาไว้ใช้เป็นคติประจำตัวตามใจชอบกันอีกต่างหาก อย่างเช่น ส่วนตัวของผมเอง ผมชอบคติในเรื่องของ**ดาวคนละดวง** ที่แฝงเร้นปรัชญาสำคัญของการทำงานร่วมกันเป็นทีมเอาไว้ว่า แท้ที่จริงแล้ว ทุกๆ คนต่างก็มีเป้าหมายในชีวิตของตนเอง เปรียบเสมือนกับมีดาวคนละดวงที่ต้องการไปให้ถึง ในขณะที่คณะเดินทางมีเป้าหมายที่มุ่งค้นหา**คุณชายอนุชา** ให้พบนั้น แต่**เงาชาย** คนรับใช้ลึกลับแห่งคณะเดินป่า กลับมีเป้าหมายที่เป็นปริศนาสำหรับทุกคนแอบซ่อนอยู่

เพชรพระอุมา จึงเป็นมากกว่านวนิยายผจญภัยอันสนุกสนานสำหรับผม และผมเชื่อมั่นว่าสำหรับคุณผู้อ่านทุกคนด้วย เมื่อเราพิจารณาหนังสือเรื่องนี้ด้วยสติปัญญาและจิตใจที่เปิดกว้าง เราจะค้นพบขุมทรัพย์ทางปัญญาอันยิ่งใหญ่ที่ซ่อนเร้นอยู่ ซึ่งมีคุณค่าไม่ด้อยไปกว่าขุมเพชรแห่งพระอุมาเทวีแม้แต่หย่อนิด

โดยปกติของหนังสือในแนวบริหารหรือการจัดการบรรดานี้ มักจะต้องมีการ “เกริ่น” ถึงเนื้อหาที่มีอยู่ในหนังสือเอาไว้ในส่วนของ “บทนำ” อยู่บ้างไม่มากก็น้อย อาจจะเป็นหลักการของหนังสือเล่มนั้น ปรัชญาที่วางเอาไว้เป็นพื้นฐาน ตลอดจนถึงโครงของตัวหนังสือเอง แต่กับหนังสือเล่มนี้ ผมไม่คิดว่ามันจะเป็นทางเลือกที่ดีครับ เพราะนี่คือหนังสือที่มีนวนิยายแห่งพงไพรอันยิ่งใหญ่วางอยู่เป็นพื้นฐาน ผมจึงคิดว่าทางเลือกที่ดีที่สุดที่ผมควรจะทำก็คือ พาคุณผู้อ่านออกผจญภัยไปพร้อมๆ กับผม ผจญภัยด้วยการเดินป่าตามรอยเท้าของพรานใหญ่ **รพินทร์ ไพรวลย์** และได้เรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตัวของคุณผู้อ่านเอง

ดังนั้น ผมจึงอยากให้คุณผู้อ่านเตรียมตัวให้พร้อมเสียเดี๋ยวนี้เลยครับ เพื่อเผชิญหน้ากับการผจญภัยครั้งยิ่งใหญ่นี้ไปด้วยกันกับผม ภายใต้การนำ

ทางของจอมพราณชื่อก้องแห่งหนองน้ำแห้ง อัยารอช้า ถ้าคุณไม่ยากพลาด
ประสบการณ์ชีวิตครั้งสำคัญในคราวนี้ไป

อ้อ!...ผมขอเตือนเอาไว้อย่างหนึ่งนะครับว่า ไม่ว่าอย่างไร ไม่ว่าจะเกิด
อะไรขึ้นระหว่างการเดินทางด้วยกันในครั้งนี้ โปรดจงจดจำเอาไว้เสมอว่า

คืบก็ป่า คอกก็ป่า อันตรายมีอยู่รอบตัวและเกิดขึ้นได้เสมอ ดังนั้นจง
อย่าประมาทและจงเตรียมพร้อมเอาไว้เสมอครับ

ขอให้โชคดี

1

ใจนักเลง

...เขาตวัดไรเฟิลขึ้นอย่างใจเย็น ตาจับอยู่ที่เป้าหมายอันมี
ระยะห่างประมาณไม่เกิน 10 เมตร โดยมีกรงนกเงือกกั้นกลาง
ไธดำแผ่นดินพรดพราดขึ้นโดยเร็ว กระโจนใต้ตะกุกตะกายขึ้นไปบน
ต้นฉำฉา พอถึงคาบค ก็หมอบตัวทำหูหลู้อ้าปากส่ายเขี้ยวมาทาง
เขาพร้อมด้วยดวงตาอันลุกจ้าดุร้าย

และพริบตานั่นเอง มันก็แผ่นดินพรดสยายเล็บพุ่งลงมาใส่
อย่างดุเดือด โดยข้ามหลังกรงนกเงือกลงมา

รพินทร์วาทลากล้องปืนตาม ในขณะที่มันตะกุกตะกายขึ้นไป
บนต้นฉำฉามันก็แผ่นดินเข้าใส่ 30-06 ก็แผดระเบิดกึกก้องไปทั่ว
เป็นการยิงสวนในระยะเผาขน...

การเป็นผู้นำที่ดีนั้น คุณสมบัติที่สำคัญประการแรกก็คือ การเป็นคน
ใจนักเลง ครับ นี่คือคุณสมบัติประการแรกสุดที่ผมขอใช้เปิดตัวหนังสือเล่มนี้
เลยทีเดียว ใจนักเลงคือคุณสมบัติของผู้นำในแบบไทยๆ ที่ถ้าหากว่าใครไม่มี
แล้วละก็ จะไม่มีวันเป็นผู้นำที่ดีได้อย่างแน่นอน

คนไทยสมัยก่อนนั้น นับถือคนที่เป็นนักเลงนะครับ ใครก็ตามที่ถือว่าเป็นนักเลง ก็นับได้ว่าเป็นคนใจถึง คบหาได้ เชื่อถือได้ เรียกกันว่าเป็นพี่ใหญ่
ก็ว่าได้ แต่พอถึงยุคต่อๆมา ความหมายที่แท้จริงก็เพี้ยนไปครับ เพราะคน